

Resolució 716/2019, de 15 de novembre**Número d'expedient de la reclamació:** 429/2019**Administració reclamada:** Departament de Salut**Informació reclamada:** Expedients d'inspecció.**Sentit de la resolució:** Estimació parcial i pèrdua parcial d'objecte de la Reclamació

Resum: Les dues sol·licituds d'informació definides als paràgrafs anteriors demanen informació pública, ja que tant en un cas com en l'altre sol·liciten dades d'un procediment típicament administratiu com és una inspecció de les autoritats sanitàries a un servei regulat com és el de farmàcia, motiu pel qual és de suposar que la informació demanada es troba en poder de l'Administració (article 2.b LTAIPBG). Al tractar-se d'informació pública, qualsevol persona tindria dret a accedir-hi si no concorren límits que ho impedeixin (articles 18 i 20.1 LTAIPBG). En el cas de la sol·licitud subsidiària formulada per l'al·legació 5ª del recurs de reposició, no sembla que hi concorrin límits legals a l'accés, ja que l'Administració ha facilitat la informació sol·licitada (fonament jurídic 3); en el cas de la sol·licitud inicial, reformulada per l'escrit indicat a l'antecedent 15, els fonaments jurídics 4 i següents valoren la concurrència dels límits invocats. De conformitat amb la Memòria del Conveni del Consell d'Europa sobre l'accés als documents públics (Tromsø, 18 de juny de 2009), la GAIP considera que la concurrència d'aquest límit només es pot apreciar quan els procediments d'investigació o sanció estan encara oberts i la difusió de la informació sol·licitada pot perjudicar la seva normal tramitació i conclusió; no és aquest el cas, perquè si bé en el moment de la primera resolució de la DGOPRS un dels procediments d'investigació sol·licitats encara estava obert, els altres ja estaven tancats sense apreciar responsabilitat per a les farmàcies inspeccionades, en el moment de presentar-se la Reclamació tots els procediments sol·licitats ja havien finalitzat, de manera que la divulgació de la informació que els integra difícilment podria perjudicar-los. Donat que els nou expedients sol·licitats han estat closos en la fase d'inspecció, sense que s'atribueixi a les farmàcies afectades cap responsabilitat a efectes sancionadors, l'aplicació del límit especialment restrictiu per al dret d'accés a la informació de l'article 23 LTAIPBG no està justificada, perquè les dades de les persones titulars de les farmàcies que poden constar als expedients sol·licitats no tenen relació amb cap mena d'infracció, ja que no se'ls n'imputa cap. No sembla que l'eventual difusió de la identitat de les persones titulars de les farmàcies inspeccionades els causi un perjudici significatiu, fins al punt que només una d'elles s'hi ha oposat en el tràmit de consulta que se li ha fet, i s'hi ha oposat sense argumentar ni concretar els perjudicis que li causaria l'eventual difusió del seu nom, mentre que les persones reclamants raonen que la informació sol·licitada és pertinent per exercir el seu dret de defensa en el procediment sancionador de què són objecte. Front a la invocació d'aquests límits (interessos econòmics i comercials i drets privats legítims), cal tenir en compte que els nou expedients d'inspecció sol·licitats conclouen exclouent l'existència de responsabilitat a efectes sancionadors de totes les farmàcies afectades, fet que indica que la divulgació d'aquesta informació difícilment podria perjudicar-les de forma significativa; per tant, en la ponderació del límit amb els drets de les persones reclamants, que expressament indiquen que necessiten aquesta informació per exercir el seu dret de defensa en el marc del procediment sancionador del que són objecte, ha de prevaldre el dret a l'accés sol·licitat. Cal tenir en compte que l'article 34.3 LTAIPBG estableix que *si la resolució és estimatòria de la sol·licitud i hi ha hagut oposició de tercers, l'accés a la informació només es pot fer efectiu una vegada ha transcorregut el termini per a interposar recurs contenciós administratiu sense que s'hagi formalitzat o, en cas que s'hagi presentat aquest recurs, si no s'ha acompanyat de petició de mesures cautelars de suspensió o s'ha resolt aquest incident mantenint l'executivitat de l'acte administratiu*; vist que l'oposició indicada a l'antecedent 21 és molt clara, l'estimació de la sol·licitud ha de ser sens perjudici de l'aplicació de la demora a l'accés a la informació sol·licitada establerta per aquest precepte, en relació amb la farmàcia que l'ha manifestada.

Paraules clau: Generalitat. Persona interessada. Farmàcies. Inspecció. Sancions. Reclamació contra desestimació del recurs de reposició. Sol·licituds d'informació. Límits al dret d'accés. Dades personals. Investigació i sanció d'infraccions. Interessos econòmics i comercials. Drets privats legítims. Dret de defensa. Inviabilitat de la mediació. Trasllat a terceres persones. Demora en el lliurament de la informació.

Ponent: Josep Mir Bagó.

Antecedents

1. El 30 de juliol de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 429/2019, presentada el 18 de juliol de 2019 al registre del Departament de Salut per dues persones farmacèutiques interessades contra la Direcció General d'Ordenació Professional i Regulació Sanitària (DGOPRS) del Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. Les persones reclamants sol·liciten el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. L'1 de març de 2019 les persones reclamants, després d'explicar que han estat objecte d'un expedient sancionador instruït arran de la inspecció ordenada per la Resolució de la DGOPRS de 16 d'abril de 2018 a les 10 farmàcies amb major volum de vendes de Catalunya, amb la finalitat de controlar la despesa facturada al Servei Català de la Salut (CatSalut), i d'invocar, en conseqüència, la seva condició de persones interessades i la necessitat de la informació que demanen per a la seva defensa davant de l'expedient sancionador i en relació amb un procés judicial en curs, demanen còpia dels altres expedients sancionadors incoats arran de la Resolució de 16 d'abril de 2018 de la DGOPRS.
3. Per resolució notificada el 25 de març de 2019 la DGOPRS resol parcialment la sol·licitud anterior. Exposa que els expedients sol·licitats, relatius a les 10 farmàcies inspeccionades, són diferents: 8 han estat closos després d'acreditar la inexistència de fets constitutius d'infracció; un es troba incurs en una fase d'investigació per esbrinar les circumstàncies dels fets i en relació amb el restant (que és el relatiu a les persones reclamants) s'ha iniciat un procediment sancionador. Considera que les persones reclamants només tenen la condició d'interessades en l'expedient que les afecta, però no en la resta; per tant, l'accés a la resta d'expedients s'ha de regir per l'LTAIPBG i no per la legislació de procediment administratiu. Considera que a l'expedient que es troba en fase d'investigació li són aplicables els límits dels apartats *b* (investigació d'infraccions) i *f* (interessos i drets privats legítims) de l'article 21.1 LTAIPBG, perquè la difusió de la informació relativa a aquest expedient podria perjudicar el bon fi de les actuacions administratives d'investigació i també podria perjudicar com a mínim la reputació de la farmàcia investigada; a més, si s'acaba iniciant un procediment sancionador seria d'aplicació el límit de l'article 23 LTAIPBG, que impedeix la difusió de dades personals vinculades a la comissió d'infraccions; per una altra banda, també argumenta,

tot invocant jurisprudència constitucional, que si es denega aquest accés no es produiria indefensió de les persones reclamants. En relació amb els 8 expedients closos sense assenyalar responsabilitats, considera que hi concorren els límits derivats de la presència de dades personals (article 24 LTAIPBG) i d'interessos privats legítims (article 21.1.f LTAIPBG), que si bé és probable no siguin impeditius de l'accés sol·licitat, requereixen que abans es faci el trasllat a les persones afectades establert per l'article 31 LTAIPBG. En conseqüència, aquesta resolució fa una estimació parcial de la sol·licitud d'informació: desestima l'accés a l'expedient que està sent objecte d'investigació i condiona la sol·licitud d'accés als 8 expedients closos sense assenyalar responsabilitats al que resulti de l'audiència a les persones afectades corresponents; en aquest sentit, se suspèn la tramitació del procediment d'accés a la informació pública per tal de donar audiència per 10 dies a les terceres persones afectades pels 8 expedients citats i es preveu que la sol·licitud d'accés a ells es resoldrà quan fineixi aquest tràmit.

4. La Resolució de la DGOPRS de 17 d'abril de 2019 completa la resolució de la sol·licitud d'informació indicada a l'antecedent 2, un cop culminada l'audiència indicada a l'antecedent anterior. Explica que 3 de les farmàcies afectades no haurien accedit a la notificació de l'audiència i que les altres cinc haurien formulat al·legacions d'oposició a l'accés sol·licitat, en les que haurien posat de manifest que la difusió de l'expedient d'inspecció respectiu revelaria la seva comptabilitat i els seus procediments interns, en perjudici dels seus interessos econòmics i comercials. La resolució argumenta, en base al Dictamen de la GAIP 1/2016, l'aplicació al dret d'accés a la informació de les administracions de Catalunya del límit de l'article 14.1.h de la Llei estatal 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBGE), que protegeix els interessos econòmics i comercials, i considera, a més, que l'accés a aquesta informació no s'empara en l'interès públic de la transparència ni del dret d'accés; també argumenta que si la finalitat de l'accés és conèixer els fonaments de defensa de les altres farmàcies inspeccionades, en el cas d'aquests 8 farmàcies aquesta defensa no hi és, perquè no han estat objecte d'expedients sancionadors. En conseqüència, la ponderació entre els drets i interessos en joc s'hauria de resoldre a favor de la denegació de l'accés sol·licitat; per tant, la resolució acaba desestimant la resta de la sol·licitud indicada a l'antecedent 2.
5. El 17 de maig de 2019 les persones reclamants presenten un recurs de reposició contra la resolució desestimàtoria de la DGOPRS indicada a l'antecedent anterior. Afirmar que l'Administració ha actuat amb arbitrarietat i desviació de poder al decidir les deu actuacions inspectores que estan a l'origen d'aquest procediment i que les persones reclamants tenen un interès legítim i directe, vinculat directament al seu dret de defensa, en poder valorar si el tracte rebut de l'Administració no ha estat discriminatori per a elles, atès que la seva farmàcia és l'única de les deu que està sent objecte d'un procediment sancionador. Considera que l'aplicació del límit dels interessos econòmics i comercials hauria de dur a la dissociació de dades, abans que a la denegació total de l'accés. Afirmar que l'aplicació del límit de l'article 21.1.f LTAIPBG no està

motivada i que no es perjudicarien els drets i interessos privats que protegeix si s'anonimitza la informació sol·licitada, ja que considera que no és cert que puguin ser identificables els farmacèutics respectius, donat que a Catalunya hi ha més de 3000 farmàcies. En relació amb les 3 farmàcies que no s'han donat per notificades, considera que aleshores ha de prevaldre el dret d'accés de les reclamants damunt dels interessos d'aquests titulars que per manca de diligència no han al·legat res, motiu pel qual la denegació de l'accés a aquesta informació s'hauria de considerar nul·la de ple dret. En conseqüència, i després d'invocar la legislació de transparència i accés a la informació pública i la de protecció de dades personals, demana la revocació de la resolució impugnada i l'accés a la informació sol·licitada.

Subsidiàriament a l'anterior, les persones reclamants utilitzen aquesta acció per formular una sol·licitud d'informació més detallada (al·legació 5), que demana les següents dades comparatives, que previsiblement no contenen dades identificatives de cap farmàcia en concret, de les vuit farmàcies inspeccionades en les que les inspeccions varen descartar l'existència de responsabilitat sancionadora:

- 5.1. *Nombre total d'oficines de farmàcia inspeccionades arran de l'escrit de 16 d'abril de 2018, que conté l'ordre d'inspeccionar les 10 farmàcies de Catalunya amb un major volum de facturació.*
- 5.2. *De la quantitat total del punt 1, quantes oficines de farmàcia fan subministrament de medicaments a residències geriàtriques o a centres assistencials amb estada dels pacients?*
- 5.3. *Quin era el nombre total de residències geriàtriques o altres centres d'estada i el nombre total de persones que hi residien?*
- 5.4. *Quantes de les farmàcies inspeccionades dins del punt 2 fan SPDA?*
- 5.5. *Del total anterior, es demana precisar la informació següent:*
 - 5.5.1. *Nombre total d'oficines de farmàcia inspeccionades que usen robots per preparar SPD de forma automatitzada.*
 - 5.5.2. *Quantes de les farmàcies esmentades mantenen l'estoc de medicaments per a SPD emmagatzemats de forma individual per a cada pacient, a fora de la zona per a ser dispensats i ben identificats?*
 - 5.5.3. *En quantes de les inspeccions fetes la identificació esmentada consistia en la rotulació/identificació individualitzada de cada caixa amb el nom i cognoms del pacient?*
 - 5.5.4. *Si es va detectar en alguna d'aquestes farmàcies l'existència de dipòsits de medicaments desemblistats del seu embalatge original per al seu ús posterior en l'SPD.*

5.5.5. *Quantes de les inspeccions fetes a aquestes farmàcies varen detectar irregularitats en el compliment dels SPD establerts per la Guia de Seguiment Farmacoterapèutic vigent?. En relació amb això, enumerar, si s'escau, el següent:*

- *Total d'incidències per incompliment del PNT per a la preparació de dispositius de dosificació personalitzada.*
- *Total d'incidències per incompliment del PNT d'etiquetatge.*
- *Total d'incidències per incompliment del PNT de neteja.*
- *Total d'incidències per incompliment del PNT d'arxiu i registre de documentació.*

5.6. *De la resta de farmàcies inspeccionades amb elaboració manual d'SPD (no robotitzat) es demana un llistat de les irregularitats detectades, exposades en un ordre similar al del punt anterior, en allò que es refereix a l'emmagatzement/identificació i compliment de PNTs.*

5.7. *En relació amb el lliurament dels SPDA esmentats o medicaments a les residències, en quantes de les inspeccions practicades es va constatar que:*

5.7.1. *La farmàcia es feia càrrec directament del lliurament dels medicaments a les residències geriàtriques?.*

5.7.2. *Els residents recollien presencialment la seva medicació a l'oficina de farmàcia?.*

5.7.3. *Es delegava en una tercera persona la recollida de la medicació mitjançant acreditació documental de designació per a aquestes tasques?*

5.7.4. *En cas d'existència d'una tercera persona, en qui es delegava la recollida?.*
Especificar:

- *En quants casos es tractava de personal de la pròpia residència l'encarregat de recollir la medicació.*
- *En quants casos es tractava d'altres entitats, persones físiques o jurídiques, les que realitzaven la recollida i lliurament.*

5.7.5. *En cas d'haver-hi acord per a la recollida de la medicació a la farmàcia per una tercera persona:*

- *A quantes de les inspeccions fetes es va constatar l'existència de la corresponent autorització per distribuir medicaments i productes sanitaris?.*
- *A quantes de les inspeccions fetes es va constatar el compliment de les BPDs establertes per a la distribució de medicaments per part de tercera persona designada?*

- *A quantes de les inspeccions fetes es va constatar que els farmacèutics inspeccionats fessin tasques de seguiment, control i condicions de lliurament de la medicació recollida per tercera persona designada?*

5.8. *En relació amb tot l'anterior, es demana que s'especifiqui:*

5.8.1. *Quantes de les inspeccions fetes i que varen detectar incidències en els punts 5.5 i 5.6 varen dur a l'obertura d'expedients sancionadors? Indicar les infraccions legals detectades i les sancions corresponents.*

5.8.2. *Quantes de les inspeccions fetes i que varen detectar incidències en el punt 5.7 varen comportar l'obertura d'expedients sancionadors? Indicar les infraccions legals detectades i les sancions corresponents.*

6. El 14 de juny de 2019 la DGOPRS resol el recurs de reposició anterior. Afirma que les acusacions de desviació de poder s'han de plantejar en els procediments impugnatoris contra la resolució sancionadora. Argumenta que la resolució que desestima la sol·licitud d'informació pública ha estat degudament motivada. Afirma que no es poden facilitar les dades dissociades de dades identificatives de cada farmàcia, perquè en el seu conjunt podrien dur fàcilment a identificar cada una de les farmàcies inspeccionades, ja que l'univers de les afectades no és el de les 3000 existents a Catalunya, sinó les deu inspeccionades afectades per la sol·licitud. La resolució del recurs confirma la resolució impugnada. No es pronuncia sobre la petició subsidiària d'informació detallada formulada per l'al·legació 5 del recurs de reposició de l'antecedent anterior.
7. El 16 de juliol de 2019 la DGOPRS dicta una resolució (notificada a les persones reclamants el 18 del mateix mes) sobre la sol·licitud d'informació dissociada i sense dades personals plantejada per l'al·legació 5 del recurs de reposició indicat al fonament jurídic anterior; la resolució estima la sol·licitud i dona resposta a les qüestions plantejades per ella.
8. La Reclamació presentada el 18 de juliol de 2019 indica que la resolució administrativa que impugna és la que resol el recurs de reposició, indicada a l'antecedent 6. Indica que amb la consulta de l'expedient relatiu a la sol·licitud d'informació a la que es refereixen els antecedents anteriors les persones reclamants s'haurien assabentat de què la farmàcia inspeccionada que es trobava en un procés d'investigació dels fets hauria estat finalment exonerada de responsabilitat, de manera que l'única de les deu inspeccionades objecte de procediment sancionador seria la de les persones reclamants. Per la mateixa via també s'assabenten que la DGOPRS hauria rebut set al·legacions d'oposició a l'accés sol·licitat, en comptes de les cinc indicades anteriorment. Qüestiona que la informació sol·licitada contingui dades de caràcter personal, perquè les identitats que hi poden constar ho són de caràcter professional. Afirma que la DGOPRS no s'ha pronunciat expressament en relació amb la petició de facilitar informació dissociada i anonimitzada feta per les persones reclamants amb l'al·legació 5 del seu recurs de reposició, petició en relació amb la qual es formularia la reclamació, havent passat més d'un mes des de la seva presentació. Nega

que a les inspeccions sol·licitades hi pugui haver dades privades perquè no hi hauria lloc per a la discrecionalitat administrativa. Invoca diversos preceptes de la legislació de transparència i sol·licita la revocació de la resolució impugnada i l'accés a la informació sol·licitada indicada a l'antecedent 2 i, subsidiàriament, l'accés a la informació dissociada i anonimitzada demanada mitjançant les diverses qüestions concretes indicades a la segona part de l'antecedent 5.

9. El 2 d'agost de 2019 la GAIP comunica la Reclamació al Departament de Salut i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
10. El 9 d'agost de 2019 la GAIP rep l'informe indicat a l'antecedent anterior. Explica que una vegada notificada la desestimació del recurs de reposició (antecedent 6), esqueia resoldre en el termini d'un mes, a comptar des de la notificació, la sol·licitud d'informació formulada per l'al·legació 5ª del recurs de reposició (antecedent 5), a la qual calia donar-li el tractament d'una nova sol·licitud d'accés a la informació pública. Indica que el 3 de juliol de 2019 les persones reclamants varen comparèixer per obtenir una còpia de l'expedient. Assenyala que el 16 de juliol de 2019 el Departament de Salut va resoldre estimar la sol·licitud d'informació dissociada i sense dades personals presentada com a al·legació 5ª del recurs de reposició de les persones reclamants (antecedent 5). Reitera la fonamentació jurídica per la qual es va desestimar l'accés a la informació sol·licitada indicada a l'antecedent 2. Justifica les diferències denunciades per l'escrit de reclamació entre nombres d'audiències, de persones interessades i de notificacions. Nega que hagi causat indefensió a les persones reclamants i indica que s'hauria resolt la seva sol·licitud d'informació dissociada amb anterioritat a la presentació de la Reclamació.
11. El 12 d'agost de 2019 la GAIP tramet l'informe anterior a les persones reclamants, tot donant-les 10 dies per formular al·legacions.
12. El 28 d'agost de 2019, un cop constatat que la denegació de la informació sol·licitada s'ha fonamentat, almenys en part, en la protecció de les dades personals, la GAIP demana a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades Personals (APDCAT) l'informe previst per l'article 42.8 LTAIPBG i notifica a les parts la subsegüent ampliació en quinze dies del termini per resoldre, en aplicació de l'article 42.9 de la mateixa Llei.
13. El 17 de setembre de 2019 la GAIP rep l'informe de l'APDCAT, que posa de manifest les consideracions següents: *L'article 23 de l'LTC estableix que les sol·licituds d'accés a la informació pública han d'ésser denegades si la informació que es vol obtenir conté "dades ... relatives a la comissió d'infraaccions penals o administratives que no comportin l'amonestació pública a l'infractor, llevat que l'afectat hi consenti expressament per mitjà d'un escrit que ha d'acompanyar la sol·licitud."* ... *Aquest límit seria aplicable per al cas que la informació que es faciliti permeti identificar de manera directa o indirecta la/les persona/es físiques afectades. Tenint en compte*

que d'acord amb l'article 3 de la Llei 31/1991, de 13 de desembre, d'ordenació farmacèutica de Catalunya, "1. La titularitat de l'oficina de farmàcia correspon a un o a més d'un farmacèutics, que en són els propietaris i que es responsabilitzen de les funcions esmentades a l'article 2", la informació relacionada amb la comissió d'infraccions penals o administratives per part dels titulars de les respectives oficines de farmàcia resta afectada per la limitació prevista als articles esmentats. Pel que fa a la comissió d'infraccions penals o administratives per part d'empresaris individuals o professionals liberals (en aquest cas, farmacèutics), i en línia amb el criteri sostingut per aquesta Autoritat en anteriors informes (entre d'altres, IAI 4/2019, IAI 8/2018, 27/2016 i IAI 33/2016), es considera que tot i que és cert que la informació relacionada amb infraccions comeses en el si de l'activitat professional o comercial que es desenvolupa ha d'afectar en principi als interessos comercials i econòmics del titular els quals haurien de quedar dins la seva esfera empresarial o professional, divulgar aquest tipus d'informació pot tenir també efectes perjudicials que van més enllà de l'àmbit estrictament professional o empresarial. Així, informar sobre les presumptes infraccions comeses per aquestes persones o sobre les sancions imposades pot afectar no només la seva esfera patrimonial personal, (cas que se l'arribés a sancionar), sinó que fins i tot pot afectar al seu prestigi o a la seva imatge social -recordem que l'infractor és l'empresari o en aquest cas, titular de la farmàcia- per uns fets la responsabilitat dels quals se li atribueixen fins i tot abans que hagi estat sancionat en via administrativa o judicial, en el cas que el procediment no hagi finalitzat. ...

En aquest cas, el reclamant demanava inicialment accedir a la documentació i/o informació continguda en diferents expedients sancionadors que s'haurien obert arran d'una resolució del CatSalut per la qual s'ordenava la realització d'actuacions inspectores a les 10 farmàcies amb major volum de facturació de Catalunya. Segons l'informe del Departament tramès a la GAIP, dels expedients informatius oberts arran d'aquestes inspeccions, un - l'obert als titulars de la farmàcia que reclamen la informació- hauria acabat amb l'obertura d'un expedient sancionador; vuit, s'haurien arxivat en no detectar-se fets constitutius d'infracció administrativa; i un altre, continua en fase d'investigació amb la finalitat d'esbrinar les circumstàncies dels fets que poden constituir infracció administrativa.

Pel que fa a l'expedient que es troba en fase d'investigació, advertir que el fet que en el moment d'aixecar-se l'acta d'inspecció encara no s'hagi declarat la comissió de cap infracció i que ni tan sols s'hagi iniciat el procediment per sancionar-les, no exclou l'aplicació del límit previst a l'article 23 LTC.... En aquest sentit, mentre duri aquesta fase d'investigació, i més enllà que pugui apreciar-se la limitació prevista a l'article 21.1 b) de l'LTC, la informació sobre els fets o conductes atribuïbles al/s titular/s de la farmàcia que està essent investigada, en la mesura que pot ser constitutiva d'infraccions penals o administratives ha d'entendre's inclosa i, per tant, afectada per la limitació de l'article 23 de l'LTC. ...

Pel que fa als expedients informatius que, segons apunta el Departament, han resultat arxivats per no haver-se detectat fets constitutius d'infracció administrativa, certament pot generar dubtes la seva inclusió dins la limitació prevista en l'article 23 de l'LTC. El fet de no incloure'ls ens portaria a haver de fer una ponderació raonada entre els diferents drets i interessos en joc, en els termes previstos a l'article 24.2 de l'LTC, segons el qual quan "es tracta d'altra informació que conté dades personals no incloses a l'article 23 es pot donar accés a la informació, amb la prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades. ... En el cas analitzat, els reclamants fonamenten la seva sol·licitud d'accés en l'exercici del dret de defensa. ... Des del punt de vista de les persones afectades, el sol fet de facilitar informació sobre si una persona ha estat investigada en relació amb una conducta o amb uns fets per tal d'esbrinar si són o no sancionables, encara que finalment es determini que no ho són, podria ocasionar un greu perjudici en la privacitat de l'afectat. Segons es desprèn de l'informe del Departament, de les vuit farmàcies afectades, set haurien presentat al·legacions oposant-se a l'accés ... a les actuacions inspectores aixecades en els seus establiments en considerar que aquestes contenen dades de caràcter personal i informació privada que afecta els seus interessos comercials. En concret, es posa de manifest que les actuacions inspectores inclouen dades de facturació i procediments normalitzats de treball intern, que s'integren en diversos àmbits dins la farmàcia, fins i tot, la filosofia i els valors de la farmàcia. Cal ser conscients que les persones que són inspeccionades per l'administració sobre fets o actes que poden ser constitutius d'infracció, compten amb el fet que la informació que aquesta pugui recollir en l'expedient no serà objecte de divulgació, i en aquest sentit, les seves expectatives de privacitat no difereixen de les que puguin tenir en cas que del resultat de la inspecció s'haguessin detectat incompliments de la normativa. És cert que en aquest cas, els fets estarien relacionats amb la seva activitat professional, i els motius que al·leguen estan més relacionats amb l'eventual perjudici que els pugui causar per als seus interessos comercials, (limitació prevista en l'article 14.1.h) de la Llei 19/2013, i motiu de denegació de l'accés en aquest cas). Tot i així, no es pot obviar que els efectes de la divulgació dita informació podrien anar més enllà i afectar la seva esfera personal, no només pel fet d'haver estat investigat, sinó també per haver-ho estat per ser una de les 10 farmàcies amb més volum de facturació de Catalunya. Fetes aquestes consideracions, apreciables en tots els casos, es conclou que tot i els dubtes que puguin sorgir respecte de la inclusió de la informació personal relacionada amb actuacions d'inspecció finalitzades amb un arxiu per no haver-se detectat infraccions, una ponderació raonada entre els diferents drets i interessos en joc, ens porta a fer prevaldre el dret a la privacitat dels titulars de les farmàcies afectades, i limitar l'accés a la informació personal que puguin contenir.

Val a dir que els mateixos reclamants admeten la possibilitat que se'ls faciliti la informació de manera dissociada. De fet, no sembla a priori que pugui estar justificat per a l'exercici del dret de defensa dels reclamants en l'expedient sancionador que l'Administració manté contra ells, obtenir informació sobre qui són els titulars i/o les farmàcies investigades. Facilitar l'accés a la informació

pública prèvia anonimització de les dades personals que s'hi contenen és, de fet, una opció prevista expressament en la normativa de transparència. ... Ara bé, perquè l'anonimització pugui ser considerada suficient als efectes de la legislació de protecció de dades cal garantir que la informació que es facilita no pugui ser relacionada amb una persona física identificada o identificable.... Tenint en compte això, caldria eliminar de la documentació d'aquests expedients d'informació prèvia, no només la informació pròpiament identificativa, sinó també aquella que pugui relacionar-se amb els titulars i identificar-los. Pertoca al Departament, responsable del tractament i coneixedor de la informació, del context i de l'àmbit concret de les persones afectades, fer aquesta valoració. En aquest sentit, el Departament, en resoldre el recurs de reposició, informa als interessats que "no es pot atendre una dissociació de les dades (en el cas de les actes d'inspecció, ocultació, com a mesura que impediria la identificació de la farmàcia en concret com a titular de les dades que s'hi contenen, si es té en compte que en els actes hi ha un conjunt d'informació que no aïlladament però si de manera relacionada podrien associar-se al subjecte titular de les mateixes, el que és especialment rellevant en el context en què es planteja aquesta sol·licitud d'accés en què es coneguda la dada que les inspeccions es van circumscriure al reduït àmbit de les deu farmàcies amb major volum de facturació de Catalunya." ... És possible que, com apunta el Departament, sigui inviable en aquest cas procedir a l'anonimització de les dades contingudes en els respectius expedients d'informació prèvia arxivats. A canvi d'això, i per donar resposta a una petició d'informació relacionada amb les inspeccions realitzades, formulada pels reclamants amb caràcter subsidiari en el recurs de reposició, el Departament els hauria facilitat el detall d'informació objectiva i concreta que demanaven a través de diverses preguntes. És previsible que per aquesta via, i sense accedir als expedients concrets, els reclamants hagin pogut obtenir aquella informació que consideraven d'interès per als seus drets i interessos.

En qualsevol cas, i atès que -sigui per l'aplicació directa de l'article 23 l'LTC, o sigui pel resultat d'una ponderació favorable al dret a la privacitat dels titulars de les farmàcies investigades-, cal limitar l'accés a qualsevol informació que permeti identificar per vies directes o indirectes els titulars de les farmàcies investigades. L'anonimització només es podria dur a terme quan es pugui garantir que no és possible relacionar la informació amb les persones afectades. Aquest criteri seria aplicable no només als expedients informatius que han estat arxivats, sinó també a l'expedient que encara es troba en fase d'investigació....

14. El 18 de setembre de 2019 la GAIP trasllada l'informe de l'APDCAT a les parts.
15. El 26 de setembre de 2019 les persones reclamants formulen les següents consideracions a la vista de l'informe de l'APDCAT: afirmen que el seu únic interès en l'accés a les actes d'inspecció practicades a les altres farmàcies és poder constatar quin ha estat l'objecte d'inspecció, els elements, fets i procediments avaluats i les deficiències detectades, i que res d'això comportaria la revelació de dades personals, que podrien ser perfectament anonimitzades. Considera també

que no es posen de manifest actes constitutius d'infracció, perquè no s'ha tramitat cap expedient sancionador.

16. El 27 de setembre de 2019 la GAIP demana al Departament de Salut les dades de contacte de les terceres persones afectades per la Reclamació, per tal de donar-les l'audiència requerida per l'article 34 RGAIP.
17. El 8 d'octubre de 2019 la GAIP rep les dades de contacte indicades a l'antecedent anterior.
18. El 9 d'octubre de 2019 la GAIP notifica la Reclamació a les persones titulars de les farmàcies afectades, a les que dona 10 dies per formular al·legacions.
19. El 10 d'octubre de 2019 la GAIP notifica a les parts l'ampliació en quinze dies del termini per resoldre, en aplicació del que preveuen els articles 34 RGAIP i 42.9 LTAIPBG.
20. El 15 d'octubre de 2019 la GAIP rep una comunicació de les persones reclamants tot indicant que consideren innecessari el trasllat de la Reclamació a les farmàcies afectades, perquè no en demanen la seva identitat.
21. El 21 d'octubre de 2019 la GAIP rep al·legacions de la persona titular d'una de les farmàcies afectades, que manifesta la seva negativa total a què es permeti a les persones sol·licitants l'accés al seu expedient. El 25 del mateix mes la mateixa persona manifesta la seva negativa a participar a la sessió de mediació i reitera la seva oposició a què es facilitin dades del seu expedient.
22. El 24 d'octubre de 2019 la GAIP rep una comunicació de la persona titular d'una altra farmàcia afectada, que posa de manifest la seva negativa a participar en el procediment de mediació demanat per la persona reclamant.
23. El 12 de novembre de 2019, un cop vençut el termini donat per formular al·legacions i vistes les al·legacions rebudes, el mediador de la GAIP notifica a les parts el següent: *El resultat d'aquest trasllat ha estat que dues de les terceres persones afectades s'han oposat a participar en la sessió de mediació i a l'accés a la informació sol·licitada i que quatre no han recollit la notificació i per tant, no tenen coneixement que heu optat per aquest procediment. En aquestes circumstàncies, com a mediador considero que davant de l'oposició manifesta per part de dues de les persones afectades no és possible la mediació, motiu pel qual i atès el que preveu l'article 37.5 RGAIP dono per acabada la mediació i us informo que properament la Reclamació serà finalitzada mitjançant resolució del Ple de la GAIP.*

Fonaments jurídics

1. *Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública*

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *“Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *“el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei”*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *“la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *“Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afageix que *“El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *“2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *“Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació”*.

2. *Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.*

2. *Determinació de la informació reclamada i valoració del dret a accedir-hi*

Aquest procediment està format per nombroses aportacions, bona part d'elles de les persones reclamants, amb les que han formulat les seves pretensions d'obtenir informació en termes diversos. En conseqüència, una primera tasca que ha d'abordar aquesta Resolució és la determinar quina és exactament la informació reclamada.

La Reclamació presentada el 18 de juliol de 2019 indica expressament que el seu objecte és la resolució de la DGOPRS sobre el recurs de reposició formulat per les persones reclamants (antecedent 5). En conseqüència, cal entendre que la informació sol·licitada de referència, sobre l'accés a la qual es pronuncia la resolució del recurs, és la demanada en l'escrit de presentació del recurs de reposició indicat. Aquest escrit inclou, de fet, dues sol·licituds diferents d'informació: (i) per una banda, la presentada el dia 1 de març de 2019 (antecedent 2), de la qual deriva aquest procediment (còpia dels expedients incoats arran de la resolució de la DGOPRS de 16 d'abril de 2018); (ii) per una altra, la formulada a títol subsidiari per l'al·legació 5ª del recurs, que demana dades o respostes concretes sobre els expedients anteriors però sense cap mena de dada identificativa de les farmàcies inspeccionades, i que és tramitada per la DGOPRS com a sol·licitud d'informació independent de l'anterior (antecedent 7).

Per tant, la Reclamació s'hauria de pronunciar sobre la resposta donada per la DGOPRS a dues sol·licituds successives i diferents d'informació pública: la d'1 de març de 2019, reiterada per l'escrit de presentació del recurs de reposició (antecedents 2 i 5) i la formulada com a subsidiària per l'al·legació 5ª del recurs de reposició (segona part de l'antecedent 5).

El fonament jurídic següent es pronuncia sobre la sol·licitud d'informació subsidiària formulada per l'al·legació 5ª de l'escrit de presentació del recurs de reposició. En relació amb la sol·licitud originària indicada a l'antecedent 2, a la vista de l'antecedent 15 cal entendre que la informació reclamada no és pròpiament tota la documentació que integra els expedients d'inspecció sol·licitats inicialment, sinó únicament aquella part de les actes d'inspecció de les altres nou farmàcies que els permeti *constatar quin ha estat l'objecte d'inspecció, els elements, fets i procediments avaluats i les deficiències detectades*, tot això sense revelar dades personals, que podrien ser anonimitzades. Així ho expressa clarament l'escrit de les persones reclamants referit a l'antecedent 15 i és procedent entendre que la sol·licitud queda reformulada en els seus termes.

Les dues sol·licituds d'informació definides als paràgrafs anteriors demanen informació pública, ja que tant en un cas com en l'altre sol·liciten dades d'un procediment típicament administratiu com és una inspecció de les autoritats sanitàries a un servei regulat com és el de farmàcia, motiu pel qual és de

suposar que la informació demanada es troba en poder de l'Administració (article 2.b LTAIPBG). Al tractar-se d'informació pública, qualsevol persona tindria dret a accedir-hi si no concorren límits que ho impedeixin (articles 18 i 20.1 LTAIPBG). En el cas de la sol·licitud subsidiària formulada per l'al·legació 5ª del recurs de reposició, no sembla que hi concorrin límits legals a l'accés, ja que l'Administració ha facilitat la informació sol·licitada (fonament jurídic 3); en el cas de la sol·licitud inicial, reformulada per l'escrit indicat a l'antecedent 15, els fonaments jurídics 4 i següents valoren la concurrència dels límits invocats.

3. *Pèrdua parcial d'objecte de la Reclamació*

La sol·licitud plantejada a títol de subsidiarietat pel recurs de reposició referit a l'antecedent 5 demana resposta a diverses qüestions relatives a les deu inspeccions objecte de la sol·licitud inicial, qüestions plantejades en termes no singulars, de manera que la seva resposta no requereix revelar dades de cap de les farmàcies inspeccionades, i va ser tramitada com a sol·licitud d'informació pública independent per part de la DGOPRS, que la va estimar per resolució de 16 de juliol de 2019, tot facilitant en aquesta mateixa data resposta a les diverses qüestions plantejades per ella (antecedent 7). Aquesta resolució va ser notificada a les persones reclamants el 18 de juliol de 2019, la mateixa data en la que es presenta la Reclamació; donat que la Reclamació es queixa de no haver rebut resposta a aquesta sol·licitud subsidiària, cal suposar que la notificació de la seva resolució es va creuar amb la presentació de la Reclamació.

Per una altra banda, vist que la persona reclamant no qüestiona en cap moment les respostes donades, ni insisteix en requerir-les a cap de les seves diverses actuacions posteriors en aquest procediment, cal suposar que les considera satisfactòries (de fet, semblen contestar totes les qüestions plantejades a la sol·licitud subsidiària), motiu pel qual és procedent concloure que s'ha produït una pèrdua d'objecte de la Reclamació, en relació amb allò demanat per aquesta sol·licitud subsidiària.

En conseqüència, és procedent declarar la pèrdua parcial d'objecte de la Reclamació.

4. *El límit de la investigació o sanció de les infraccions*

La DGOPRS invoca la concurrència en la informació pública sol·licitada del límit establert per l'article 21.1.b LTAIPBG, segons el qual es pot denegar l'accés a la informació sol·licitada si la seva difusió comporta un perjudici per a *la investigació o la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries*. De conformitat amb la Memòria del Conveni del Consell d'Europa sobre l'accés als documents públics (Tromsø, 18 de juny de 2009), la GAIP considera que la concurrència d'aquest límit només es pot apreciar quan els procediments d'investigació o sanció estan encara oberts i la difusió de la informació sol·licitada pot perjudicar la seva normal tramitació i conclusió; no és aquest el cas, perquè si bé en el moment de la primera resolució de la DGOPRS un dels procediments d'investigació

sol·licitats encara estava obert, els altres ja estaven tancats sense apreciar responsabilitat per a les farmàcies inspeccionades, en el moment de presentar-se la Reclamació tots els procediments sol·licitats ja havien finalitzat, de manera que la divulgació de la informació que els integra difícilment podria perjudicar-los.

En conseqüència, és procedent descartar la concurrència d'aquest límit al dret d'accés.

5. *El límit de la protecció de les dades personals*

Un dels límits invocats per denegar les còpies sol·licitades dels expedients oberts a les altres nou farmàcies és la protecció de les dades personals que hi constarien, especialment de les relatives a les persones titulars d'elles. La resolució de la DGOPRS que denega l'accés als expedients argumenta que l'article 23 LTAIPBG prohibeix difondre dades personals relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives. Ara bé, donat que els nou expedients sol·licitats han estat closos en la fase d'inspecció, sense que s'atribueixi a les farmàcies afectades cap responsabilitat a efectes sancionadors, l'aplicació del límit especialment restrictiu per al dret d'accés a la informació de l'article 23 LTAIPBG no està justificada, perquè les dades de les persones titulars de les farmàcies que poden constar als expedients sol·licitats no tenen relació amb cap mena d'infracció, ja que no se'ls n'imputa cap.

Això no treu que les dades personals de les persones físiques titulars de les farmàcies siguin protegides per la legislació de protecció de dades persones, si bé d'acord amb el règim de protecció establert per l'article 24.2 LTAIPBG (dades personals ni especialment protegides, ni merament identificatives en relació amb l'organització i el funcionament de l'Administració), segons el qual aquestes dades es poden facilitar en exercici del dret d'accés a la informació pública, prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades.

L'informe de l'APDCAT transcrit al fonament jurídic 13 conclou aquesta ponderació entenent que ha de prevaldre la protecció d'aquestes dades damunt del dret d'accés. Tot i que es podria revisar aquesta ponderació i eventualment arribar a una conclusió diferent (perquè no sembla que la difusió de la identitat de les persones titulars de les farmàcies inspeccionades els causi un perjudici significatiu, fins al punt que només una d'elles s'hi ha oposat en el tràmit de consulta que se li ha fet, i s'hi ha oposat sense argumentar ni concretar els perjudicis que li causaria l'eventual difusió del seu nom, mentre que les persones reclamants raonen que la informació sol·licitada és pertinent per exercir el seu dret de defensa en el procediment sancionador de què són objecte, argument que s'ha de qualificar de consistent perquè a aquests efectes els pot ser molt útil de conèixer els motius pels quals les altres farmàcies inspeccionats varen resultar deslliurades de responsabilitat, fins al punt que, en base a aquest dret, fins i tot prevaldria l'accés damunt la protecció de les dades personals que podessin tenir aquests expedients, perquè de ser obtingudes per exercir del dret de defensa no seria procedent divulgar-les amb altres finalitats), el cas és que resulta innecessari fer-ho, ja que la persona reclamant

ha posat de manifest que no necessita aquestes dades personals i li és suficient obtenir informació limitada a l'objecte de la inspecció, els elements, fets i procediments avaluats i les deficiències detectades, informació que considera expressament que se li pot donar perfectament anonimitzada (antecedent 15); de fet, un cop reformulada la sol·licitud en els termes de l'antecedent 15, la informació demanada sembla fàcilment anonimitzable, de forma que esdevingui del tot desvinculada de les dades personals que consten als expedients; en conseqüència, no concorreria el límit d'accés de la protecció de les dades personals en la sol·licitud.

6. El límit dels interessos econòmics i comercials i dels altres drets privats legítims

Els antecedents també posen de manifest que s'ha invocat la concurrència del límit dels interessos econòmics i comercials (previst per l'article 14.1.h de la Llei estatal bàsica 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, LTAIPBGE, aplicable també a Catalunya, malgrat que no estigui expressament recollit per l'LTAIPBG), que resultaria de la consideració segons la qual la difusió de la informació sol·licitada, vinculada a les farmàcies respectives, perjudicaria la reputació d'aquestes. Les mateixes consideracions justificarien la concurrència del límit dels altres drets privats legítims, previst per l'article 21.1.f LTAIPBG.

Front a la invocació d'aquests límits, cal tenir en compte que els nou expedients d'inspecció sol·licitats conclouen excloure l'existència de responsabilitat a efectes sancionadors de totes les farmàcies afectades, fet que indica que la divulgació d'aquesta informació difícilment podria perjudicar-les de forma significativa; per tant, en la ponderació del límit amb els drets de les persones reclamants, que expressament indiquen que necessiten aquesta informació per exercir el seu dret de defensa en el marc del procediment sancionador del que són objecte, ha de prevaldre el dret a l'accés sol·licitat.

De totes maneres, a la vista de què les persones reclamants han reformulat la seva sol·licitud, en els termes indicats per l'antecedent 15, que deixen al marge la identitat de les farmàcies inspeccionades, es pot descartar radicalment la concurrència d'aquests límits i considerar innecessària la seva ponderació amb el dret d'accés a la informació pública, en la mateixa línia del fonament jurídic anterior.

7. Inviabilitat de la mediació

Tot i que les persones reclamants demanen a la seva sol·licitud (antecedent 1) que la Reclamació es tramiti tot aplicant el procediment de mediació regulat pels articles 42 LTAIPBG i 36 a 41 RGAIP, l'antecedent 23 posa de manifest els motius pels quals el mediador el va considerar inviable, i així ha estat notificat a les parts.

En conseqüència, és procedent finalitzar aquest procediment amb una resolució del Ple de la GAIP (articles 42.6 LTAIPBG i 37.5 RGAIP).

8. *Trasllat a les terceres persones afectades*

Els antecedents posen de manifest que la GAIP ha efectuat el trasllat de la Reclamació a les terceres persones afectades, com ho requereix l'article 34 RGAIP. Tot i que l'antecedent 20 indica que les persones reclamants consideren innecessari aquest tràmit, perquè no demanen la identitat de les persones afectades per la Reclamació, el cert és que la seva sol·licitud inicial sí que la demanava i no es podia descartar que fins i tot la reformulació de la sol·licitud, en els termes indicats per l'antecedent 15, les causés algun perjudici.

El tràmit de trasllat a les terceres persones afectades (antecedents 16 a 22) posa de manifest l'existència de dues negatives a participar en el procediment de mediació demanat per les persones reclamants i d'una oposició a facilitar l'expedient d'una de les farmàcies. Cap de les dues al·legacions formulades acredita els motius pels quals la divulgació de la informació sol·licitada perjudica els drets i interessos de les persones que les presenten.

Nogensmenys, cal tenir en compte que l'article 34.3 LTAIPBG estableix que *si la resolució és estimatòria de la sol·licitud i hi ha hagut oposició de tercers, l'accés a la informació només es pot fer efectiu una vegada ha transcorregut el termini per a interposar recurs contenciós administratiu sense que s'hagi formalitzat o, en cas que s'hagi presentat aquest recurs, si no s'ha acompanyat de petició de mesures cautelars de suspensió o s'ha resolt aquest incident mantenint l'executivitat de l'acte administratiu*. Vist que l'oposició indicada a l'antecedent 21 és molt clara i que els termes de l'article 34.3 LTAIPBG connecten la necessitat de disposar la demora prevista per aquest precepte de forma automàtica a la manifestació de l'oposició, encara que no sigui fonamentada, l'estimació de la sol·licitud ha de ser sens perjudici de l'aplicació de la demora a l'accés a la informació sol·licitada establerta per aquest precepte, en relació amb la farmàcia que l'ha manifestada.

9. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser

qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

10. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 15 de novembre de 2019, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 429/2019 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació relativa a les actes de la inspecció ordenada per la resolució de la DGOPRS de 16 d'abril de 2018 a les 10 farmàcies amb major volum de vendes de Catalunya (llevat de la que és de la titularitat de les mateixes persones reclamants), amb la finalitat de controlar la despesa facturada al Servei Català de la Salut, amb el ben entès que la informació facilitada s'ha de limitar a la que possibiliti constatar quin ha estat l'objecte d'inspecció, els elements, fets i procediments avaluats i les deficiències detectades, sense comportar la revelació de dades personals.
2. Declarar la pèrdua sobrevinguda parcial de l'objecte de la Reclamació 429/2019, en relació amb la sol·licitud subsidiària d'informació formulada per l'al·legació 5ª del recurs de reposició presentat per les persones reclamants el 17 de maig de 2019 (antecedent 5), perquè la informació demanada per aquesta sol·licitud subsidiària ja els ha estat facilitada.
3. Requerir al Departament de Salut que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies, sens perjudici del que estableix l'antecedent següent.
4. La informació indicada a l'apartat 1 relativa a la farmàcia la persona titular de la qual s'ha oposat al seu lliurament (antecedent 21) només pot ser facilitada pel Departament de Salut a les persones reclamants un cop transcorreguts dos mesos des de la notificació d'aquesta Resolució i no consti que hagi estat objecte de recurs contenciós administratiu per part de la persona que ha formulat les al·legacions d'oposició. A aquests efectes, el Departament de Salut considerarà que no s'ha fet aquesta impugnació en via jurisdiccional si no és informat del contrari dins dels dos mesos i

deu dies de la recepció d'aquesta Resolució, i haurà de facilitar la informació estimada relativa a aquesta farmàcia dins dels deu dies subsegüents.

5. Notificar al Departament de Salut la identitat i les dades de contacte de la persona que ha manifestat la seva oposició al lliurament d'informació que l'afecta indicada a l'apartat anterior.
6. Requerir al Departament de Salut a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
7. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
8. Notificar aquesta Resolució a les parts i a les altres persones interessades que han comparegut en el procediment.
9. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 429/2019 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adrexi la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.